

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΒΑΙΜΑΡΗΣ (14χρονα αγωνιας)
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΥΕΙΣ ΤΟΥ ΕΒΡΑΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (II)
ΟΙ ΗΡΩΕΣ (IV)
TELEX

ΤΕΥΧΟΣ 6

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΟΙ ΗΘΙΚΕΣ (V τελευταία)
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΒΑΪΜΑΡΗΣ (II)
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΘΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΦΑΙΡΟΥ
ΠΥΘΑΓΩΡΑΤΟΣ (III),
TELEX . . .

ΤΕΥΧΟΣ 7

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Η δημοκρατία της Βαϊμάρης	Σελ.	4
Όχι σιόζεμπούλημα	"	7
Τό αμετανόητο Σταγονίδιο	"	8
Οι τρεις όψεις τού εθναϊκού προβλήματος,	"	11
Το Παναγιωτόημο σήμερα	"	13
Οι Πρωες (IV)	"	15
Καβαλήσαμε τό Καλάμι	"	20
TELEX. . .	"	23

ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

(Μηνιαίο ανένταχτο περιοδικό)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Γιάννης Σορώτος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

Αθανάσιος Γιαλαμάς

Συντάσσεται υπό Επιτροπής

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Τ.Θ. 30205 - 100 33 ΑΘΗΝΑ

Τιμή τεύχους: Δρχ. 100

Όταν κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του περιοδικού μας, αρκετοί συναγωνιστές - καλό-πιστα θέλουμε να πιστεύουμε - εξέφρασαν επιφυλάξεις αναφορικά με την δύναμη της αντοχής μας. Η δήλωσή μας ότι είμαστε αποφασισμένοι να συντηρήσουμε το περιοδικό για ένα τουλάχιστον χρόνο ακόμα και στην τραγική περίπτωση που δεν θα καταφέρναμε να πουλήσουμε. . . . ούτε ένα αντίτυπο, θεωρήθηκε από πολλούς καθαρή πρόκληση και έδωσε λαβή για υποθέσεις περί πανίσχυρων αλλά σκοτεινών χρηματοδοτών. Γεγονός είναι ότι φθάσαμε με συνέπεια στάμια του δρόμου που χαράξαμε. Είμαστε ήδη στον έκτο μήνα της προσπάθειάς μας, η ειδική έκδοση και το τεύχος του Σεπτεμβρίου βρίσκονται στα χέρια σας, το τεύχος του Οκτωβρίου έχει πάρει το δρόμο για την φωτοσύνθεση και προνοητικοί όπως πάντα συγκεντρώνουμε την ύλη για το τεύχος του Νοεμβρίου.

Τα γεγονότα και η διακίνηση του περιοδικού απέδειξαν ότι δεν είμαστε μόνοι. Σ' όλο αυτό το εξάμηνο αρκετός κόσμος μας πλησίασε ή μάλλον μας ξετρύπωσε, το περιοδικό διαβασιπύκε, έγινε αντικείμενο θετικής κριτικής, σύντροφοι εξαφανισμένοι από καιρό προσφέρθηκαν να μας βοηθήσουν, υπήρξαν μάλιστα προτάσεις για συνεργασία και για αγωνιστική συσπείρωση. Αντιμετωπίζουμε με ψυχραιμία αυτή την ευνοϊκή εξέλιξη των πραγμάτων και δεν αναθεωρούμε στο παραμικρό τα όσα δηλώσαμε στο πρώτο μας τεύχος.

Δεν φιλοδοξούμε να προσθέσουμε στον ήδη δοκιμαζόμενο χώρο μας μια ακόμη πολιτική ομάδα, μια ακόμη οργάνωση με αρχηγούς και υπαρχηγούς, δεν σκοπεύουμε να μεγαλώσουμε τη συγχυση που βασιλεύει ανάμεσά μας, αρνούμαστε κατηγορηματικά οποιαδήποτε συμμετοχή μας σε εμφυλιοπολεμικές διαμάχες.

Οι θέσεις μας αυτές δεν υπαγορεύονται ούτε από ευθυναφοβία, ούτε φυσικά από αδυναμία. Είναι θέσεις που υπαγορεύονται από ένα πνεύμα ψυχρού υπολογισμού, στα πλαίσια μιας γενικότερης στοατηγικής που συνδέει το κίνημά μας με τα αδελφά κινήματα του κόσμου ολόκληρου. Για την ώρα δεν μπορούμε να πούμε περισσότερα. Ο Κακασυνάκης του "καλαμιού". . . παραμονεύει.

Τέλος με τις αδελφές οργανώσεις που δρουν στην Ελλάδα επιθυμούμε αν όχι αρμονική τουλάχιστον ειρηνική συμβίωση. Πάνω από τις προσωπικές συμπάθειες ή αντιπάθειες, πέρα από τις διαφωνίες στρατηγικής, μας συνδέει ο κοινός σκοπός.

Το μόνο που ζητάμε είναι η αυτοδυναμία μας. Υπερασπιζόμαστε με νύχια και με δόντια το δικαίωμα να γράφουμε και να παρουσιάζουμε ότι κρίνουμε επικοφομητικό στα πλαίσια - επαναλαμβάνουμε - ενός γενικότερου αγώνα που ξεφεύγει κατηγορηματικά από τα περιορισμένα Εθνικά μας πλαίσια.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΒΑΙΜΑΡΗΣ

του Θεόδωρου Βασιλείου.

Το να υπηρετείς την Δημοκρατία
δεν σημαίνει αναγκαστικά πως τήν αγαπάς.
HANS DELBRUCK.

I

ΣΑΝ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τούς πρώτους μήνες τού 1918 οι Κεντρικές αυτοκρατορίες διεκδικούσαν για μιά ακόμη φορά τη τελική νίκη. Η Ρωσία ο στυλοβάτης του ανατολικού μετώπου, βρισκόταν στό έλεος ενός εμφυλίου πολέμου και η καινούργια πολιτική ηγεσία που είχε ξεπηδήσει μέσα από τήν Οκτωβριανή Επανάσταση δέν έδειχνε τήν παραμικρή διάθεση να συνεχίσει τον πόλεμο που είχε ξεκινήσει ο Τσάρος. Με τη σειρά της η Ρουμανία ακολουθούσε το παράδειγμα της Ρωσίας και υπέγραφε τίς ταπεινωτικές συνθήκες τής Φωξάνης πρώτα, του Βουκουρεστίου αργότερα.

Απαλλαγμένη από τόν εφιάλτη του διμέτωπου αγώνα η Γερμανία μεταφέρει τήν κύριο όγκο των στρατευμάτων τού Ανατολικού μετώπου στή Δύση και προετοιμάζεται για τήν τελική επίθεση. Στίς 22 Μαρτίου 1918 αρχίζει η μεγαλύτερη μάχη τής ιστορίας. Η Γερμανική επίθεση στό μέτωπο τής Πικαρδίας είναι για τούς Δυτικούς μιά δυσάρεστη έκπληξη. Δύο μέρες αργότερα, η Χαντροβέρθα, το μεγάλο αυτό Γερμανικό κανόνι αρχίζει να βομβαρδίζει το ίδιο το Παρίσι.

Στή γαλική πρωτεύουσα ξυπνουν οι ζοφερές μνήμες τού 1914. Στίς 27 τα στρατεύματα τού Φον Λούντεντορφ βαδίζουν πρός τήν Αμιένη οι δέ Γερμανικές προφυλακές βρίσκονται μόλις 65 χιλιάμετρα από το Παρίσι.

Στίς 9 Απριλίου η πρώτη φάση του σχεδίου Μπρούμυλλερ έχει ολοκληρωθεί. Τα λάφυρα μεταφράζονται σε 1000 πυροβόλα και 100.000 αιχμαλώτους. Τήν ίδια μέρα ο αγώνας μετατοπίζεται στη Φλάνδρα. Ο Κάιζερ της Γερμανίας Γουλιέλμος II σπεύδει επι τόπου για να εμψυχώσει τα στρατεύματά του ενώ από την άλλη πλευρά, η σύγχυση και ο εκνευρισμός του εχθρού, αποκορυφώνεται με την ειδική ημερήσια διαταγή τού σερ Ντάγκλας Χαίηγκτης 11^{ης} Απριλίου.

Την ώρα που τα Γερμανικά στρατεύματα πολεμούν και νικούν, μέσα στην ίδια την Γερμανία τα σπέρματα της αναταραχής και της ηττοπάθειας βρίσκουν πρόσφορο έδαφος και βεριεύουν. Από την εποχή ακόμα που ο Κάιζερ επιχειρεί με στρατιωτικό εκβιασμό να κάνει αποδεκτή από τους Ρώσους τη συνθήκη του Μπρέστ - Λιτόφσκ, οι απεργίες και οι λαϊκές κινητοποιήσεις βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Τόν Ιανουάριο του 1918 το απεργιακό κύμα απλώνεται στίς μεγαλύτερες πόλεις της Γερμανίας. Οι εκδηλώσεις συμπάρστασης για τούς "ηρωικά αγωνιζόμενους μπολσεβίκους" πληθαίνουν. Ψηφίσματα των απεργών καταγγέλλουν τον Πρωσικό Ιμπεριαλισμό που ζητά να κατακτήσει εδάφη που δέν του ανήκουν.

Από την μποσελβικοκρατούμενη Ρωσία γεννιέται ένα μήνυμα που για την ώρα κανείς δέν μπορεί

να αντιληφθεί τις πραγματικές του διαστάσεις. Η Βασιλεία της Δεύτερης Διεθνούς τείνει προς το τέλος της. Η Σοσιαλδημοκρατία και ο παραδοσιακός συνδικαλισμός αισθάνονται το έδωψο, κάτω από τα πόδια τους να υποχωρεί.

Οι ζυμώσεις και οι αυτονομιστικές τάσεις προσανατολίζονται προς τις επαγγελίες μιάς τρίτης Διεθνούς που αν και είναι ακόμα τόσο μακρυνή βαραίνει πειστικά.

Οι Σπαρτακιστές, ανήσυχαι παιδιά της Γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας όχι μόνον θα αντιταχθούν στην ψήφιση των πολεμικών πιστώσεων αλλά δεν θα πάσουν ποτέ να διατυμπανίζουν ότι ο πόλεμος του Κάιζερ είναι ένας "ξένος πόλεμος". Ονειρεύονται και εύχονται ανοικτά την ήττα της χώρας τους. Θέλουν να κτίσουν πάνω στα καπνισμένα ερήπεια μια "λαϊκού" τύπου Δημοκρατία. Η κυβέρνηση του Καγκελάριου Χέρτλινγκ αντιδρά σπασμωδικά με συλλήψεις και λογοκρισία. Συντομα γίνεται φανερό ότι δεν μπορεί να ελέγξει την κατάσταση. Η αναταραχή μέρα με την μέρα παίρνει συνεχώς και μεγαλύτερες διαστάσεις. Από τα εργοστάσια μεταδίδεται στα στρατόπεδα εκπαίδευσης και από εκεί παίρνει το δρόμο για το μέτωπο. Η απειθαρχία και οι λιποταξίες βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Πολλοί αξιωματικοί προφασισζόμενοι λόγους . . . υγείας αρνούνται να προωθηθούν στις μονάδες τους. Ολόκληρη η στρατιωτική δομή κλονίζεται. Αυτό τον Κλονισμό, το Γενικό επιτελείο προσπαθεί να τον θεραπεύσει με ημίμετρα. Ένα από αυτά είναι και η πρόταση του Λούντεντορφ για αύξηση του μισθού των στρατιωτών.

Όπως θα γράψει ο Φόν Χίντενμπουργκ.

"Ανέμενον εκ της αποφάσεως δια την επίθεσιν αποτελέσματα μεγαλύτερα και ευρύτερα. Ηλπίζον ότι αι πρώται μας νίκαι θ' ανύψωναν το ηθικό του λαού μας, θα τον απέσπων από των παραπόνων του περί του ασκόπου του περαιτέρω αγώνος και περί του αδυνάτου του τερματισμού του πολέμου.

Ενόμιζον ότι ήρκει να σύρωμεν το ξίφος, ίνα συμπαρασυρθώσιν άπασαι αι Γερμανικαί καρδίαι. Πάντοτε ούτω πως συνέβη. Διάτί σήμερον θα συμβεῖ διαφοροτρόπως; Προσέτι εφανταζόμενόντι η μεγάλη επίδρασις ην θα εἶχον αι μεγάλαι επιτυχῖαι του Γερμανικού στρατού, θα εξήγειρε το τόσο καταπεσέν πολεμικόν φρόνημα της Αυστροουγγαρίας, θα αφύπνιζε τους πολιτικούς και εθνικούς ελπίδας της Βουλγαρίας καί θα ενίσχυε την προς τήρησιν των εδαφών επιθυμίαν μέχρι και αυτής τῆς απομακρισμένης Τουρκίας".

Όμως η αποσύνθεση των παλαιών ιδανικών επιταγχύνει τα γεγονότα. Στις 19 Αυγούστου η κατάσταση που επικρατεί στις Γερμανικές γραμμές συνοψίζεται στην ειδική διαταγή του στρατηγού Φον Λούντεντορφ "περί του σοβαρού κινδύνου εκ της συνεχώς αυξανόμενης απειθαρχίας". Η ελπίδα του Γερμανικού επιτελείου να δώσει την αποφασιστική μάχη πριν τα Αμερικανικά στρατεύματα κατακλύσουν το Δυτικό μέτωπο σβύνει πριν προλάβει να γεννηθεί.

Μια μεγάλη συμμαχική επίθεση υποχρεώνει τα Γερμανικά στρατεύματα να υποχωρήσουν. Η πρωτοβουλία περνά οριστικά στα χέρια του εχθρού. Ο Φόν Χίντενμπουργκ ενημερώνει τον Κάιζερ για τις στρατιωτικές εξελίξεις. Ο πόλεμος από την καθαρά στρατιωτική του άποψη έχει χαθεί. Η

μοναδική υπηρεσία που μπορούν να προσφέρουν τα στρατεύματα κάτω από παρόμοιες συνθήκες είναι απλά να βραδυπορήσουν τον εχθρό και να προσφέρουν όλο πόν αναγκαίο χρόνο για την εξεύρεση πολιτικής λύσης του προβλήματος.

II

Το Φθινόπωρο του 1918 ανεξάρτητα με την γενική εικόνα του Δυτικού μετώπου, ο πόλεμος φαίνεται να τελειώνει στο ίδιο σημείο που είχε αρχίσει τέσσερα χρόνια πριν: στα Βαλκάνια.

Τον Σεπτέμβριο πρώτη η Βουλγαρία κάτω από την πίεση των στρατιωτικών εξελίξεων ζητά κατάπαυση των εχθροπραξιών. Η Τουρκία και η Αυστρία ετοιμάζονται να την μιμηθούν. Με τον τρόπο αυτό προδιαγράφονται οι προϋποθέσεις μιάς συμμαχικής εισβολής από Νότο και Νοτιοανατολικά.

Τα πολεμικά γεγονότα στα Βαλκάνια και συγκεκριμένα η συνθηκολόγηση της Βουλγαρίας μετατοπίζουν το παιχνίδι από το στρατιωτικό στο πολιτικό πεδίο. Οριμάζει η ιδέα της δημιουργίας μιάς κοινοβουλευτικής κυβέρνησης που θα διαπραγματευθεί την ήττα. Κατά τον Λούντεντορφ η κοινοβουλευτική κυβέρνηση θα έπρεπε να συμπεριλάβει "όλους εκείνους τους κύκλους, στους οποίους οφείλουμε κατά κύριο λόγο τη σημερινή κατάσταση".

Ο Καγκελάριος Χέρτλινγκ όμως αποκρούει κατηγορηματικά οποιαδήποτε ιδέα για δημοκρατική κυβέρνηση και πιστός στις πεποιθήσεις του, υποβάλλει στον Κάιζερ την παραίτησή του. Στις 3 Οκτωβρίου διορίζεται σαν Καγκελάριος ο Μάξ Φον Μπάντεν ο οποίος σχηματίζει κυβέρνηση αποτελούμενη από μέλη του Ράιχσταγκ ανάμεσα στα οποία ο Σάιντεμαν (S.P.D) και ο Ερτσμπέργκερ (ZENTRUM). Την ίδια μέρα ο Μάξ Φον Μπάντεν ζητά από τους Δυτικούς την κατάπαυση των εχθροπραξιών με βάση τα 14 σημεία του Αμερικανού Προέδρου.

Στις 23 Οκτωβρίου ο Ουίλσον παρουσιάζεται όχι πλέον σαν μεσολαβητής αλλά σαν εκφραστή της επιθυμίας των νικητών.

"Πριν από οποιαδήποτε συνομιλία - έλεγε το μήνυμα του Αμερικανού Προέδρου - είναι αναγκαίο να καταστεί εμφανής η ισχύς των συμμάχων. . . ."

Στο ίδιο μήνυμα γινόταν γνωστό ότι οι σύμμαχοι δεν επρόκειτο να δεχτούν διαπραγματεύσεις με το παλαιό αυταρχικό καθεστώς.

Στις 26 Οκτωβρίου, το Ράιχσταγκ απαντά έμμεσα στο μήνυμα του Ουίλσον με τη ψήφιση μιάς τροπολογίας του Συντάγματος σύμφωνα με την οποία ο Καγκελάριος στηρίζεται πλέον στην ψήφο εμπιστοσύνης του Σώματος. Την ίδια μέρα ο Φον Λούντεντορφ απαλλάσσεται από τα καθήκοντά του. . . .

Στά τέλη Οκτωβρίου ο επαναστατικός πυρετός σαρώνει τα λιμάνια της Βόρειας θάλασσας. Στις 7 Νοεμβρίου καταρρέει στο Μόναχο η Μοναρχία και ένας Εβραίος, ο Κούρτ Άιζνερ, κηρύσσει την επανάσταση.

Στις 9 Νοεμβρίου
τετράγωνο μα
νται από τού
δική τους επ
αισθητό.
Στις 11 το
ρπει στη χώρα
νώνει τη δικ
Καινούργιος

Οι εσω
κίτρινο τύπο
τών νεοελλήν
Καί το θέμα
πούς.

Συμφώνως με
με το οποίο
ρισχές πού μ
πίδ ήπιος χα
μήν γελιδμα
γειτονές μας
Ελλάδα μας, α
Γιατί σε παρ
να κάνουν τή
Και αλήθεια π
αγρότης θέλον
λές φορές αγρ
του μια άσπρ
αξία δέν θα ε
τους έμαθαν),
δικαίωμα, αυτο
Και έτσι ένα
δούμε ολόκληρ
νικών κρατών

Στις 9 Νοεμβρίου ο άνεμος της επανάστασης συγκλονίζει την ίδια την πρωτεύουσα. Λίγα μόλις τετράγωνα μακριά από το Ράιχσταγκ στο ανάκτορο του Κάιζερ οι σπαρτακιστές που κυβδηγοούνται από τους εβραίους Ρόζα Λουξενμπουργκ και Καρλ Λίμπνεχτ ετοιμάζονται να κηρύξουν την δική τους επανάσταση. Ο Καίζερ δεν έχει ακόμα παραιτηθεί αλλά το κενό της εξουσίας είναι αισθητό.

Στις 11 το πρωί ο Μάξ Φον Μπάντεν σε μια προσπάθεια να προλάβει την επανάσταση που ερπύει στη χώρα ανακοινώνει αυθαιρέτα την παραίτηση του Καίζερ και μια ώρα αργότερα ανακοινώνει τη δική του παραίτηση.

Καινούργιος Καγκελλάριος είναι τώρα ο Φρίντριχ Εμπερτ.

"Συνεχίζεται!"

ΟΧΙ ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ

Οι εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις των τελευταίων ημερών δέν αφήναν περιθώρια στον κίτρινο τύπο για να ασχοληθεί, ιδιαίτερα με ένα θέμα που πέρασε απαρατήρητο από το σύνολο των νεοελλήνων.

Και το θέμα αυτό είναι υψίστης σημασίας γιατί αναφέρεται στην αγορά ακινήτων από αλλοδαπούς.

Συμφώνως με μερίδα του τύπου, 26-9-87, η κυβέρνηση κατέθεσε στην βουλή (25/9) νομοσχέδιο, με το οποίο ανοίγονται οι πόρτες σε ξένης εθνικότητας άτομα για αγορές ακινήτων σε περιοχές που μέχρι σήμερα χαρακτηρίζονται παραμεθόριες. Στην πράξη αυτή των κρατούντων, ο πιο ήπιος χαρακτηρισμός είναι "μειοδοσία". Το άνοιγμα αυτό σε "ξένα κεφάλαια", γιατί ασμην γελιόμαστε, οι πολυεθνικές θα τρέξουν από τους πρώτους, μαζί βεβαίως με τους άσπονδους γειτονές μας, που δέν θα αφήσουν να τούς ξεφύγη μια τέτοια ευκαιρία, είναι ολέθριο για την Ελλάδα μας, αλλά και για όλους μας.

Γιατί σε παρόμοιες περιπτώσεις, δέν λογαριάζονται τα χρηματικά ποσά που θα ξεοδευτούν, αρκεί να κάνουν την δουλειά τους.

Και αλήθεια ποιός, επαρχιώτης Έλληνας δέν θα υπέκυπτε στον πειρασμό του χρήματος; Ποιός, αγρότης θέλοντας να ξεφύγη από την φτώχεια και την μιζέρια, δέν θα πουλούσε το άγονο πολλές φορές αγροτεμάχιό του, που κληρονόμησε από τον πατέρα του, για να δή αυτός και τα παιδιά του μια άσπρη μέρα; φυσικά το σύνολο των νεοελλήνων (ή νεορωμιών) που έχοντας χάσει κάθε αξία δέν θα δίσταζαν να πουλήσουν και την γή τους αντί "πινακίου φακής", (έτσι τους έμαθαν), στον οποιονδήποτε. Τι τούς νιάζει άλλωστε; Αφού η πολιτεία του έδωσε αυτό το δικαίωμα, αυτοί θα αντιδράσουν;

Και έτσι ένα πρωί, θα επαναληφθή αυτό που έγινε στην Παλαιστίνη με τούς Ισδραηλίτες. Ούδουμε ολόκληρα κομμάτια Ελληνικής γής να γίνονται αυτόνομα στην αρχή και επαρχίες γειτονικών κρατών στην συνέχεια.

Και εμείς θα αισθανόμαστε εθνικά υπερήφανοι που οι προτάσεις ειρήνης των κυβερνώντων μας, έγιναν αποδεκτές από όλους τους πρώην εχθρούς μας, και δεν θα γίνονται πόλεμοι, και τα παιδιά μας θα ζούν ειρηνικά και ευτυχημένα σε περιοχές που δεν θα έχουν πυρηνικά. Με συγκίνηση φανταζόμαστε τον μελλοντικό (αυριανό) όμορφο κόσμο. . . . Κάτω από το πέλαμα των βαρβάρων αλλά προπαντός ειρηνικών μογγόλων, σλάβων, αράβων ή σημιτών. Εύγε. . . .

Α.Γ.

Φιλαράκια γειά χαρά.

Αν δεν είχα την ατυχία να γράφω στο ANTIΔΟΤΟ πού αυτό το μήνα, άγνωστο γιατί φτάνει καθυστερημένο στο ραντεβού με τους αναγνώστες του, τώρα όλη η Ελλάδα θα μιλούσε για μένα. Είχα πρόθεση να αιφνιδιάσω με μιά σειρά από καταπληκτικές αποκαλύψεις πάνω σε μερικά σημερινά καυτά θέματα, αλλά δυστυχώς ύστερα από τόσο καιρό, ούτε σημερινά μπορούν να θεωρηθούν ούτε βέβαια καυτά.

Ασχετα αν με προλαβαν άλλοι (βλέπε Ρ.Ες, Βορειοηπειρωτικό, Μισό - μισό), σάς λέω έτσι "για την ιστορία" ότι γνώριζα τουλάχιστον μιά βδομάδα πριν το πάρουν είδηση οι εφημερίδες την πρόθεση της κυρά Δήμητρας να ψυχολαχταρήσει τον αγαπημένο της με μιά απόπειρα αυτοκτονίας. Βέβαια τώρα πού ο τύπος πο έκανε βούκινο εγώ αναγκαστικά σπαίνω.

Μιά άλλη πληροφορία πού είχα αναφορικά με το μισό - μισό του Κρεμλίνου, επειδή ακριβώς έβλεπα πώς θα μπαγιάτευε μέχρι να έβγαине το καινούργιο ANTIΔΟΤΟ, αναγκάστηκα να τη πουλήσω "όσο κι όσο" στην Ελβετική εφημερίδα "BELCK" και από ότι μαθαίνω έγινε χαμός. Ο Σορώτος βέβαια θύμωσε αλλά τι νά κάνουμε; Αυτά έχει το επάγγελμα. Σήμερα, θα πρωτοτυπίσω και πάλι με μιά καινούργια αποκαλυπτική είδηση. Τα στοιχεία μου στηρίζονται πάνω σε ανεξακρίβωτες ακόμα πληροφορίες πού συγκέντρωσα μέσα από τα καλάθκια σκουπιδιών του Υπουργείου Εξωτερικών, του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του γραφείου της Ιερής Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Τα πράγματα είναι πάρα πολύ σοβαρά και επειδή υπάρχει φόβος να μου κλέψουν την είδηση μέσα από τα χέρια, σάς τη παρουσιάζω όπως έχει δίχως να ζητήσω επιβεβαίωση από τη ΣΙΑ ή τη ΚΑ-- ΓΚΕ - ΜΠΕ.

Λοιπόν ανοίξτε ταυτιά και ακούστε είδηση:

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ. Μάλιστα διαβάζετε καλά.

Εμπνευστής του σχεδίου φέρεται κάποιος συνταξιούχος φιλόλογος πού ακούει στο όνομα Παπαδόπουλος πού πρὸς το παρόν μένει σπίτι του, αλλά πολύ σύντομα θα μεταφερθεί στο Δαφνί. Σκοπός της προσπάθειας, είναι η ενσωμάτωση της Β. Ηπείρου με τη μητέρα Ελλάδα. Το Υπουργείο Ε-

ξωτερικών
αντάρτικο
τόν Παπαδο
μέρες το
πού θα μπ
θα συμμετ
αλλά κοιν
έχει αρχί
όλο και κ
Πράξη πρώ
Τέσσερεις
πούλμαν, π
Η πρώτη α
στες, ένα
Η δεύτερη
ένα πυροσ
Η τρίτη α
ούχους Τρ
Η τέτατη
της επιχ
ντεντέκτ
Τήν ώρα π
δες αυτοκ
ανεμόπερ
το τρόπο
θα έχει ο
ρόκαστρο
ρχείο τη
Ταυτόχρο
καιρα ση
που θα έ
διαφημίζ
Το σχέδι
θα ζητήσ
στά γόνα
να ψέλλο

ερνόντων μια,
και τα παι-
κά. Με συγκί-
των βαρβά-

γιατί φτάνει
για μένα.
μερικά ση-
να θεωρη-

τοι "για
ρίδες τήν
αυτοκτονία.

κριβώς
α τη που-
ός. Ο Σορώ-
ίω και
ανεξακρί-
ουργείου
είου τής
φάβος
ζητήσω

μα Παπα-
φνί. Σκο-
γείο Ε-

ξωτερικών είναι ενήμερο πάνω στο θέμα αλλά όπως συνέβει και στο παρελθόν, με το Ελληνικό αντάρτικο στη Μακεδονία, θα κάνει για μία ακόμη φορά την "πάπια". Επειδή ήλθα σε επαφή με τον Παπαδόπουλο - ο Σορώτος μάλιστα του πήρε και συνεντευξη - μπορώ να σας πω και λεπτομέρειες του σχεδίου. Ο ένοπλος αγώνας θ' αρχίσει από μικρές αλλά δυναμικές ομάδες πατριωτών που θα μπουν κρυφά στη γειτονική χώρα. (Ημερομηνία δέν ξέρω ακόμη). Στις ομάδες αυτές δέν θα συμμετέχουν αξιωματικοί μας γιατί το κόλπο είναι παλιό και οι Αλβανοί θα το μυριστούν, αλλά κοινοί πολίτες που όμως θα είναι άριστα εκπαιδευμένοι. Απ' ότι έμαθα η εκπαίδευσή τους έχει αρχίσει σε θερινό κινηματογράφο του Χαλανδρίου. Είναι τόσο σκληρή που μέρα παρά μέρα όλο και κάποιος μεταφέρεται στο ΚΑΤ με σπασμένο χέρι.

Πράξη πρώτη.

Τέσσερεις ομάδες αυτοκτονίας τών ΙΟ - Ι5 ατόμων θα μπουν στην Αλβανία με μικρά δωδεκαθέσια πούλμαν, προσποιούμενοι τούς τουρίστες.

Η πρώτη ομάδα θα αποτελείται από 5 λυκόπουλα του συστήματος Παγκρατίου, τρείς ζαχαροπλάστες, ένα Παπά, ένα υδραυλικό και ένα ηλεκτρολόγο.

Η δεύτερη ομάδα θα έχει 8 νεολαίους του κατηχητικού του Αγ. Θεράποντος Ζωγράφου, μία μαμή, ένα πυροσβέστη και τρείς νοικοκυρές.

Η τρίτη ομάδα θα έχει 6 ναυτοπράσκαπους, τρείς φεμινίστριες, ένα διαιτητή και δύο συνταξιούχους Τραπεζιτικούς.

Η τέταρτη και τελευταία ομάδα θα περιλαμβάνει τέσσερεις καθολικές καλόγριες, τόν εγκέφαλο της επιχείρησης καθηγητή Παπαδόπουλο, τόν αρχισυντάκτη μας Σάκη Γιαλαμά, έναν φούρναρη, έναν ντεντέκτι, β και έναν επιπλοποιό

Τήν ώρα που τα πούλμαν θα συγκλίνουν προς το Αργυρόκαστρο, καρδιά του αγώνα άλλες δύο ομάδες αυτοκτονίας αποτελούμενες από επίλεκτα στελέχη του Νηπιαγωγείου Ψυχικού, θα πέσουν με ανεμόπτερα πίσω από τίς γραμμές του εχθρού και θα αποδιοργανώσουν τα εχθρικά φυλάκια. Με το τρόπο αυτό θα διευκολύνουν την μαζική είσοδο τών πιστών που ο Μητροπολίτης Σεβαστιανός θα έχει συγκεντρώσει στις γύρω χαράδρες. Στις 4 το πρωί όταν τα πούλμαν θα μπουν στο Αργυρόκαστρο μία ομάδα αποτελούμενη από τον παπά και τον υδραυλικό, θα κατεβάσουν απο το δημαρχείο την Αλβανική σημαία και θα υψώσουν στη θέση της τη σημαία τής Α.Ε.Κ.

Ταυτόχρονα οι ναυτοπράσκαποι θ' αρχίσουν να κτυπούν τίς καμπάνες τών εκκλησιών, ενώ σε επίκαιρα σημεία της πόλης οι νεολαίοι του κατηχητικού θα μοιράζουν δωρεάν φύλα της ΕΛ.ΩΡΑΣ που θα έχει τον τίτλο: ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΚΑΛΟΓΡΙΕΣ ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΡΥΤΣΑ - ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΜΑΣ.

Έξω από το Δημαρχείο και κάτω από τήν σημαία τής ΑΕΚ, ο Γιαλαμάς θά διαφημίζει το τελευταίο τεύχος του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ.

Το σχέδιο προβλέπει απόλυτο αιφνιδιασμό τών Αλβανών. Ο Δήμαρχος και το Δημοτικό συμβούλιο θα ζητήσουν πολιτικό άσυλο στον Καναδά. Οι πολίτες τής πόλης με δάκρυα στα μάτια θα πέσουν στα γόνατα και θα χτυπούν τόν στήθος τους καθώς θ' ακούν τους νεολαίους του κατηχητικού να ψέλνουν το "Τη Υπερμάχω".

Με την εισβολή των πιστών από το Νότο θ'ακολουθήσει δεύτερος χαμός.

Το γενικό προστάγμα θα έχει ο καντηλανάφτης τού Αγ.Γεωργίου Κοζάνης που ύστερα από ένα θεόσταλτο μήνυμα (θα δει το Μωσή αυτοπροσώπως να του δίνει τα σχεδιαγράμματα των αλβανικών ναρκοπεδίων) θα περάσει στη Β.Ηπειρο δίχως καμιά απώλεια 300.000 πιστούς.

Όσοι αλβανοί φρουροί θα προσπαθούν να πυροβολήσουν τούς πιστούς, θα κεραυνοβολούνται επί τόπου από τόν προφήτη Αβακούμ.

Οι αλβανοί θα χαιρετίσουν τούς πιστούς σαν απελευθερωτές και θ'αρχίσουν να μετακινούνται μαζικά νότια. Η προσάρτηση της Β.Ηπείρου θα γίνει επίσημα απο την Ελληνική κυβέρνηση μία εβδομάδα αργότερα και ο καθηγητής Παπαδόπουλος θα ανακηρυχθεί Μέγας Πατέρας του Γένους.

Κύριε εδώ σγαματούν οι πληροφορίες μου.

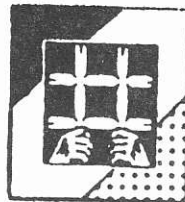
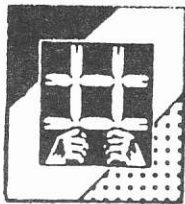
Παρ'όλο αυτά, εξακολουθούν να παραμένουν σκοτεινά δύο βασικά σημεία.

1) Πώς θα αντιδράσει η κυβέρνηση όταν η κυβέρνηση τών Τιράνων θ'αρχίσει να μιλά για αλβανικές μειονότητες ακόμα και στην Κρήτη.

2) Πώς θα αντιδράσει ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος όταν ο αλβανός ομολογός του θα προτείνει άρση του εμπόλεμου ανάμεσα στις δύο χώρες;

Δικός σας

Το αμετανόητο σταγονίδιο.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ 1987

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ, ΑΞΙΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ.

ΑΣ ΔΕΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΙ.

ΑΣ ΔΕΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΜΕ.

Το άρ
δύναμης που
σε αντίθεση
αντανακλά κ

Αναφο
καί τής προσ
τειτην χαρά
για κάθε επ
αρχηγό, να τ
πολεμιστής
απέναντι στο

Οι Αρ
στό Μεσαίωνα
Αν μέσα στις
ποιείται κύρ
επιχείρηση
ρχαίας Περσί
νο τους εαυτ
ναντι στούς
Στο σύνολό τ
αρχίας και τ
πικότητα, ένα
από ένα ήθος

Μ'όλα
διατηρήσουμε
ύσουν σαν οδ
σμών συχνά μ
με σε καιρού
φη. Τι είναι
λιτισμών; Τ η
υ μ α τ ι κ
Μεταξύ των σ
περίπτωση τη
και από το ά
μια "σεληνοε
άμαρτίας και
μενο, σχεδόν
Ας κάνουμε πε

Από τα
πολιτισμός π
θεοι", ήδη στ
των θεών, νοού

Αναφορ
ρχει κάτι περ
Βαβυλώνα.

Ο Βασιλιάς ν
ρτίες του και
χαν δάκρυα σ
τα Βασιλικά
Στήν πραγματι

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΘΥΕΙΣ ΤΟΥ ΕΒΡΑΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (ΙΙ)
του JULIUS EVOLA

Το άριο σύμβολο είναι ηλιακό με το νόημα μιάς αγνότητας που είναι δύναμη και μιάς δύναμης που είναι αγνότητα, μιάς ακτινοβολούσης φύσεως που επαναλαμβάνουμε είναι αυτόφωτη, σε αντίθεση με το σεληνικό σύμβολο (θυλικό) που έχει μιά φύση τήση φωτεινή, όσο αντανακλά και απορροφά το φώς που εκπέμπεται απο κάποιο σημείο εξω από αυτή.

Αναφορικά τώρα με τις ηθικές αρχές, χαρακτηριστικά άριες είναι, η αρχή της ελευθερίας και τής προσωπικότητας από τη μιά μεριά, η πίστη και η τιμή από την άλλη. Ο Άριος διαθέτει την χαρά της ανεξαρτησίας και της διαφοροποίησης και εκδηλώνει την περιφρόνησή του για κάθε επιμειξία, αυτό δεν εμποδίζει να υπακούει με τρόπο αρρενωπό, να αναγνωρίζει ένα αρχηγό, να τον υπηρετεί περήφανα σύμφωνα με μιά ελεύθερα καθορισμένη σχέση, να είναι ένας πολεμιστής αδιάφορος στο συμφέρον, σ'όσα μπορούν ν'αγοραστούν ή να πουληθούν και γενικά απέναντι στο χρυσό.

Οι Άριοι των Ινδιών έλεγαν ΒΗΑΚΤΙ, οι Ρωμαίοι έλεγαν FIDES, FIDES επαναλάμβαναν και στο Μεσαίωνα, TRUST και TREUE θα είναι τα σύμβολα του φεουδαρχικού καθεστώτος. Αν μέσα στις ίδιες τις μιθριδατικές θρησκευτικές κοινότητες η αρχή της αδελφότητας υλοποιείται κύρια από την αρρενωπή συμπάρσταση των στρατιωτών που εμπλέκονται σε μιά κοινή επιχείρηση (MILES ήταν το όνομα ενός βαθμού της Μιθριδατικής κατηχήσεως) οι άριοι της αρχαίας Περσίας γνώριζαν ήδη από την εποχή του Αλέξανδρου τον τρόπο να καθαγιάζουν όχι μόνο τους εαυτούς τους και τις πράξεις τους, αλλά και αυτές τις ίδιες τους τις σκέψεις απέναντι στους αρχηγούς, τους οποίους θεωρούσαν μεταφυσικές υπάρξεις..... Στο σύνολό τους όλα όσα χαρακτηρίζουν το άριο πνεύμα, αποτελούν ένα κλασικισμό της κυριαρχίας και της δράσεως, μια αγάπη για την ευκρίνεια, για τη διαφοροποίηση και για τη προσωπικότητα, ένα "ολυμπιακό" ιδανικό του θείου και της ηρωικής υπερανθρωπότητας, συνοδευόμενα από ένα ήθος της πίστης και της τιμής.

Μ'όλα αυτά, δώσαμε έστω και περιληπτικά το κύριο σημείο αναφοράς. Χρειάζεται τώρα να διατηρήσουμε στη μνήμη μας τα χαρακτηριστικά μιάς ιδανικής αντιπαράθεσης που θα χρησιμοποιούν σαν οδηγό για όσα η ιστορική πραγματικότητα και η συνολική κατάσταση των πολιτισμών συχνά μας παρουσιάζουν με τρόπο ανάμικτο, θα ήταν βέβαια παράλογο να θέλουμε να βρούμε σε καιρούς όχι απόλυτα πρωτογενείς το άριο η το σημιτικό στοιχείο στην καθαρή τους μορφή. Τι είναι αυτό που χαρακτηρίζει την με γενικούς όρους πνευματικότητα των σημιτικών πολιτισμών; Την καταστροφή της άριας συνθεσης της πνευματικότητας και της αρρενωπότητας.

Μεταξύ των σημιτών έχουμε απο τη μιά μιά καθιέρωση παχυλά υλιστική και αισθησιακή, ή (στην περίπτωση της Ασσυρίας) μια καθιέρωση της αρρενωπής αρχής που είναι σκαϊότατα πολεμική και από το άλλο μέρος μια αποαρρενωποποιημένη πνευματικότητα, μια "σεληνοειδή" σχέση αναφορικά με το θείο, ισχυρότατα ιερατική, όπου το πάθος της άμαρτίας και της κάθαρσης βρίσκονται βυθισμένα σ'ένα νόθο και άτεχνο ρομαντισμό, συνοδευόμενο, σχεδόν περιθωριακά από ένα θεωρητικισμό σε νατουραλιστικό - μαθηματική βάση. Ας κάνουμε περισσότερο συγκεκριμένα ορισμένα σημεία.

Από τα βάθη της αρχαιότητας ενώ οι Άριοι (όπως και οι Αιγύπτιοι των οποίων ο πρώτος πολιτισμός πρέπει να θεωρηθεί "δυτικής" προέλευσης) πίστευαν ότι οι Βασιλείς τους ήταν "ισοθεοί", ήδη στη Χαλδαία ο Βασιλιάς δεν είχε μεγαλύτερη αξία από ένα ιερέα - PATESI - των θεών, νοούμενοι σαν οντότητες ξεκομμένες απο αυτόν. (MASPERO).

Αναφορικά μάλιστα τη σημιτική παρέκλιση στο επίπεδο της αρρενωπής πνευματικότητας υπάρχει κάτι περισσότερο χαρακτηριστικό όπως εκείνο της ετήσιας ταπείνωσης των Βασιλέων στην Βαβυλώνα.

Ο Βασιλιάς ντυμένος με ρούχα σκλάβου ή αιχμαλώτου, ομολογούσε τις αμαρτίες του και μόνον όταν κάτω από τα χτυπήματα ενός ιερέα που αντιπροσώπευε τον θεό, έτρεχαν δάκρυα από τα μάτια του, καθιερωνόταν και πάλι στο αξίωμά του και μπορούσε να φορέσει τα βασιλικά σχήματα.

Στην πραγματικότητα όσο σύμφυτο είναι στους Σημίτες το αίσθημα της "ενοχής" και της "αμα-

ρτίας" (άγνωστο σχεδόν ολοκληρωτικά στους Άριους) ιδιαίτερα έτσι όπως το βλέπουμε να αντικαθρεπτίζεται με τρόπο χαρακτηριστικό στη Παλαιά Διαθήκη, άλλο τόσο αποτελεί γνώριμα των σημιτικών λαών γενικά το πάθος της "εξομολόγησης των αμαρτιών" και η λύτρωση από αυτές.....

Έχουμε να κάνουμε με το "σύμπλεγμα" (με το ψυχαναλυτικό του νόημα) της "κακής συνείδησης" που σφετερίζεται την "θρησκευτική" αξία και αλλοιώνει την ήρεμη αγνότητα και την "Ολυμπιακή" ανωτερότητα του άριου αριστοκρατικού ιδανικού.

Στους σημιτικό - συριακούς πολιτισμούς όπως και στον ασσυριακό είναι χαρακτηριστική η υπεροχή των θηλυκών θεοτήτων, σεληνιακές ή αστρικές θεές, θεές της ζωής που συχνά παρουσιάζονται με τα μη αγνά χαρακτηριστικά του αιθέρα.

Αντίθετα οι θεοί που τις συνοδεύουν με την ιδιότητα των εραστών, δεν έχουν κανένα από τα υπερφυσικά χαρακτηριστικά των μεγάλων άριων θεοτήτων του φωτός και της ημέρας.

Συχνά είναι φύσεις υποδεέστερες μπροστά στη μορφή της Δέσποινας (DONNA) η αλλοιώς της Θείας Μητέρας. Αυτοί είτε είναι θεοί "πάσχοντες" που υποφέρουν, πεθαίνουν και ανασταίνονται, είτε είναι πολεμικές και αιμαβόρες, υπόσταση της πρωτόγονης μυϊκής δύναμης, είτε θεότητες της Φαλλικής αρρενωπότητας.

Στην Αρχαία Χαλδαία, οι ιερατικές επιστήμες και ειδικά οι αστρονομικές είναι λοιπόν η εκφραση ενός σεληνο - μαθηματικού πνεύματος, μιάς αφηρημένης και κατά βάθος μοιραίας σκέψης, δίχως κανένα ενδιαφέρον για την ηρωική και υπερφυσική καθιέρωση της προσωπικότητας...

Ανάμεσα στο VIII και στο VI αιώνα π.χ γινόμαστε μάρτυρες μιάς κάποιας κρίσης - CLIMACTICRIUM - που εμφανίζεται σχεδόν ταυτόχρονα στους μεγαλύτερους αρχαίους πολιτισμούς με μια παράλληλη ενεργοποίηση των κατωτέρων στοιχείων.

Μπορούμε να πούμε ότι στην Ανατολή - από την Κίνα μέχρι την Ινδία και το Ιράν - η κρίση αυτή ξεπεράστηκε με μια σειρά κατάλληλων αντιμετώπισεων και μεταρρυθμίσεων (Λάο Τσέ, Κομφούκιος, Βούδας, Ζωροάστρης).

Στη Δύση αντίθετα το φράγμα φαίνεται ότι έσπασε και τα κύματα δεν συνάντησαν πουθενά κανένα σοβαρό εμπόδιο σε θέση να τα σταματήσει.

Στήν Αίγυπτο έχουμε την εισβολή της λαϊκής λατρείας της Ίσιδας και των συγγενών θεοτήτων με τον άτεχνο λαϊκό μυστικισμό τους, σε αντίθεση με την αρρενωπή και ηλιακή βασιλική λατρεία των πρώτων δυναστειών.

Στήν Ελλάδα έχουμε την δύση του Αχαιο - Δωρικού πολιτισμού με τα ηρωικά και ολυμπιακά ιδανικά και τον ερχομό της λαϊκής σκέψης που από ένα μέρος της είναι αντιπαράδοσιακή και νατουραλιστική, από το άλλο μέρος δε, διαπνέεται από ένα ορφικό και πυθαγορικό μυστικισμό. Το κέντρο όμως απ' όπου κατά κύριο λόγο εξαπλώθηκε η ζύμωση της αποσύνθεσης φαίνεται ότι ήταν μια ομάδα μεσογειακό - ανατολικών σημιτικών φύλων και τελευταία ο εβραϊκός λαός.

Σχετικά με τον πολιτισμό αυτού του τελευταίου λαού, αν θέλουμε να είμαστε αντικειμενικοί θα πρέπει να τον αναλύσουμε σε δύο περιόδους, που σ'εκείνη ακριβώς την ιστορική στιγμή της κρίσης που μόλις αναφέραμε, διαφοροποιούνται οριστικά η μια από την άλλη. Αν υπάρχει μιά κατηγορία που μπορεί δικαιολογημένα να απευθυνθεί στους εβραίους είναι ότι δεν είχαν ποτε μια πραγματικά δική τους παράδοση, ότι χρωστούν σε άλλους σημιτικούς ή μη λαούς τόσο τα θετικά όσο και τα αρνητικά τους στοιχεία, στοιχεία που στην συνέχεια ανέπτυξαν περισσότερο με τις δικές τους δυνάμεις.

Ετσι αν παρατηρήσουμε την πιο αρχαία εβραϊκή θρησκεία, την αρχαία λατρεία των Φιλισταίων στον Ιαχβά (οι Φιλισταίοι απ' ό,τι φαίνεται ήταν μια ομάδα μη εβραίων κατακτητών) η το γεγονός των ιερομένων Βασιλέων στους οποίους ανήκουν ένας Σολωμών και ένας Δαυίδ, θα μπορούμε όχι σπάνια, μπροστά σε σχήματα που διαθέτουν χαρακτηριστικά αγνότητας και μεγαλείου. Στη θρησκεία αυτή ο υποτίθεται "Φορμαλισμός" των τελετουργιών είχε με μεγάλη πιθανότητα το ίδιο αντισυναισθηματικό, ενεργητικό, προσδιοριστικό πνεύμα, που εντοπίσαμε σαν χαρακτηριστικό όχι μόνο της άριας πρωτογενούς αρρενωπής τελετουργίας αλλά και αυτή ακόμα της Ρωμαϊκής

Η ίδια η ιδέα του "εκλεκτού λαού" που καλείται ύστερα από θεϊκή εντολή, να κυριαρχήσει στον

κόσμο - με εξαίρεση την ερμηνεύσουν σε άριες παραδόσεις Ιρανούς αυτή την προς του μελλοντικού που παρέσυρε τα αδέεται με την πολυ. Αυτά τα στοιχεία υποστηρίζουν την λαό.

Ηδη ο προφητισμός δρόμο κάθε επόμενου. Ο τύπος του "γνώστη" μινέεται από τον σαν σχεδόν αρρωστικό. Ιερέα, η στον ιερα CABAOT αλλά μεταπο. Στο σημείο αυτό η μιάς ασχημάτιστης συνεχώς αυξανόμενης σή του για αυτοταφήξει στον τύπο τρεφεται στο τρομερό

Κέρδισε πρώ

δεύτερο γιατί ο φιλο αναίσθητος έχ

ούμε να αντι-
γνώρισμα τών
τρωση απο αυ-
.....
συνείδησης"
την "Ολυμπι-
ηριστική η
υχνά παρουσι-
ένα απο τα
ας.
λαιώς της
ανασταίνονται,
τε θεότητα,
λοιπόν η εκ-
ιραφας σκέ-
ωπικότητας...
- CLIMATE-
μούς με μια
- η κρίσιμ
λδο Τσέ,Κο-

πουθενά κα-
όν θεοτήτων
βασίλική λα-

λυμπιακά
αντιπαραδο-
υθαγορικό
σύνθεσης
ευταία ο

κειμενικυ
ή στιγμή
υ υπάρχει
ι δεν εί-
η μη λαούς
έπτυσαν

λισταίων
όν) η το
ίδ,θα βρε-
μεγαλείου.
πιθανότητα
χαρακτηρι-
α της Ρω-

ρχίζει στόν

κόσμο - με εξαίρεση τις αφελείς υπερβολές της και το αμφίβολο δικαίωμα των εβραίων να την ερμηνεύσουν υπέρ της φυλής τους - είναι μιά ιδέα που, όπως αναφέραμε την συναντάμε σε άριες παραδόσεις και ιδιαίτερα στις Ιρακινές, όπως αλλωστε βρίσκεται ανάμεσα στους Ιρανούς αυτή τη φορά με αρρενωπά και όχι με παθητικά μεσσιανικά χαρακτηριστικά, ο τυπος του μελλοντικού "παγκόσμιου Κυρίου" του CAOSHIANC; του Βασιλιά των Βασιλιάδων. Αυτό που παρέσυρε τα στοιχεία της θετικής πνευματικότητας, ήταν ένα σημείο κρίσης, που συνδέεται με την πολιτική κατάρρευση του εβραϊκού λαού.

Αυτά τα στοιχεία πιθανότατα προέρχονται περισσότερο από τους Αμορίτες, λαό που μερικοί υποστηρίζουν την βόρεια και μη σημιτική προέλευσή του, παρά από τον ίδιο του εβραϊκό λαό.

Ηδη ο προφητισμός αντιπροσώπευε την αποσύνθεση του αρχαίου εβραϊκού πολιτισμού και τον δρόμο κάθε επόμενης παρακμής.

Ο τύπος του "γνωστικού" - ROEH - αντικαθίσταται με εκείνον του "προφήτη" - NABI - που εμπνέεται από τον θεό, η διακατέχεται απο "δαϊμόνιο", ξύναμ τύπο που προηγούμενα τον θεωρούσαν σχεδόν αρρωστημένο. Το πνευματικό κέντρο βάρους δεν πέφτει πλέον πάνω στόν μεγάλο Ιερέα, η στόν ιερατικό Βασιλέα που κυβερνά στο όνομα του "θεού των Στρατιών" του JEONHA CABAOT αλλά μετατοπίζεται πάνω του και πάνω στην αποκάλυψή του.

Στο σημείο αυτό η εξέγερση ενάντια στην αρχαία ιερατική τελετουργία που γίνεται στο όνομα μιάς ασχημάτιστης ρομαντικής και ασώματης "εσωτερικής" πνευματικότητας, συνδέεται με μιά συνεχώς αυξανόμενη δουλικότητα του ανθρώπου μπροστά στο θεό, με μια μεγαλύτερη ευχαρίστησή του για αυτοταπείνωση, και ένα μεγαλύτερο υποβιβασμό της ηρωικής αρχής μέχρι να καταλήξει στόν τύπο του Μεσσία, σ' εκείνον του "εξιλαστή" του "θύματος", όπως ακριβώς προδιαγράφεται στο τρομερό περίγραμμα της αποκάλυψης.....

Συνεχίζεται

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΗΜΕΡΑ

Στις φοιτητικές εκλογές του 1987 κέρδισε για πρώτη φορά φιλελεύθερη παράταξη. Αυτό δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο. Κι' αυτό γιατί ενώ το πανεπιστήμιο υπήρξε ο κατ'εξοχήν κοινωνικός θεσμός αμφισβήτησης της καπιταλιστικής κοινωνίας έφθασε να βγάλει πρώτη δύναμη τη ΔΑΠ φέτος.

Η ΔΑΠ κέρδισε όχι γιατί είχε κανένα πρόγραμμα για τα ΑΕΙ, τις εξετάσεις, την αναβάθμιση των πτυχίων, τις προοπτικές για μεταπτυχιακά. Αλλωστε όλες οι φοιτητικές παρατάξεις κατεβαίνουν στις εκλογές με δημαγωγικά - κομματικά συνθήματα, και όχι με προτάσεις για θεσμικά φοιτητικά προβλήματα.

Κέρδισε πρώτον γιατί η αριστερά έχει κουράσει με τα τετρίμυνα πια συνθήματά της, δεύτερο γιατί ο φιλελευθερισμός έχει γίνει της μόδας, τρίτον και κυριώτερο γιατί ένα πέπλο αναισθησίας έχει σκεπάσει και τον Ελληνικό λαό αλλά και το φοιτητικό κίνημα.

Αλλά υπήρχε ποτέ φοιτητικό κίνημα; Τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες όχι. Ενώ κίνημα για καθαρά πανεπιστημιακά θέματα. Πάντα το φοιτητικό κίνημα το απασχολούσαν πολιτικά και κοινωνικά θέματα. Ίσως να μην είχε άδικο, γιατί η γνώση που προσφέρεται απ' τα ΑΕΙ εξαρτάται άμεσα από το πολιτικό καθεστώς της χώρας.

Ας δούμε όμως τι κατάσταση επικρατεί σήμερα στα ΑΕΙ. Οι φιλελεύθεροι ευαγγελίζονται μιά κοινωνία ανοικτών θυρών όπως την αποκαλούν, στην οποία βέβαια οι μασόνοι και οι κεφαλαιοκράτες θα συνεχίζουν να κυβερνούν, ενώ τα όνειρα του λαού μας για εθνική ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια θα μείνουν θαμμένα κάτω απ' τα τρίπτυχο "Ελευθερία - Ισότητας Αδελφότης". . .

Οι κομμουνιστές οι οποίοι φωνάζουν για δικαιώματα στην Νικαράγουα, Ακτή Ελεφαντοστού και στους Παπούα ενώ για Β. Ηπειρο ούτε κουβέντα, ευαγγελίζονται μιά αταξική κοινωνία, όπου όλοι θα είναι ίσοι, αδελφωμένοι και μαλακισμένοι και όπου ο προλεταριακός διεθνισμός θα καθοδηγεί την παγκόσμια εργατιά. Εδώ αρμόζει το προλετάριοι όλου του κόσμου φασκελωθήτε.

Όσον αφορά τις συσπειρώσεις άστα να πάνε στο διάολο. Τα παιδιά κάνουν επανάσταση με τα ξευτισμένα τζίν και τα κήκκινα φουλάρια και θα μου πείτε δεν κάνουν και δυναμικό αγώνα; Βεβαίως μαζεύονται 20 άτομα να δείρουν ένα νεοναζι φοιτητή, να κάψουν κανένα αμάξι, και να σπάσουν τη βιτρίνα μιάς τράπεζας και έτσι βέβαια κτυπούν τον καπιταλισμό. Εγώ πάντα το έλεγα ότι οι περισσότεροι των αριστεριστών είναι παιδιά της αστικής τάξεως.

Οι Εθνικιστές τώρα προσπαθούν να οργανωθούν στο πανεπιστήμιο και ν' αρθρώσουν πολιτικό λόγο. Ένα πολιτικό λόγο ενάντια στο μαρξιστοκαπιταλισμό. Περισσότερες πληροφορίες για αυτό το θέμα αργότερα.

Το πανεπιστήμιο είναι σίγουρα ένας δίαυλος για να κτυπήσουμε τον καπιταλισμό όπως ξέρουμε εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές υπεύθυνα, μεθοδικά και αργότερα μετωπικά (Αμήν και πότε). Πανεπιστήμιο, εργατικά συνδικάτα, πεζοδρόμιο. Αν στηριχθούμε και επικρατήσουμε πάνω σ' αυτά θα νικήσουμε. Αν όχι είμαστε καταδικασμένοι. Ο καιρός θα δείξει. . . .

X.X

Εχουμε
μάτια ανοικτά. Η
πούσε, λάτρευε μ
γονης φυλής. Ηπα
ειδωλολατρείας,
ρόντα, είναι το

Σχετικά

σκευτικές αντιλ
που ανάλογα με

Ο άνθρωπος επικ
κάποια ύπαρξη π

να ηθική πνεύμ
η αντίληψη των

Σε σχέση με όλα

με περισσότερο

μεταγενέστερη ε

Ανάμεσα στα σκί

σεις στην ποιητ

και στην αίθουσα

Η ανδρεία υπολο

Οι βαλκύρες ήταν

φύγει η να καλο

Η αδυσώπητη ειμ

ουργεί ολόκληρο

βουσσες του Οδίν

της Έλας, θεός το

Πιστεύου

άνθρωποι εκείνο

και θα απέπεμπε

Σ' αυτή την αντίλ

λεται σε κάθε επ

του αληθινού άνθ

ναίθημα. Αυτός π

φεις του είναι ψ

Εχουμε την εντύπωση, ότι οι αρχαίοι Σκανδιναυοί ατένιζαν την φύση με καρδιά και μάτια ανοικτά. Ήταν υπερβολικά σοβαροί και ηθικοί. Η αγνή απλοϊκή ψυχή τους θαύμαζε, αγαπούσε, λάτρευε με ειλικρίνεια και δίχως ενδοιασμούς. Ήταν ο τύπος ζωντανής αληθινής αρχεγονής φυλής. Η παραπάνω αναφερόμενη αντίληψη της φύσεως είναι το κυριώτερο στοιχείο της ειδωλολατρείας, ενώ η αντίληψη των ηθικών καθηκόντων του ανθρώπου που και εδώ είναι παρόντα, είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα ανώτερων θρησκευτικών μορφών.

Σχετικά με το σημείο αυτό υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στις κατά τόπους θρησκευτικές αντιλήψεις και στους διάφορους σταθμούς της θρησκευτικής εξέλιξης του ανθρώπου που ανάλογα με τις εποχές.

Ο άνθρωπος επικοινωνεί αρχικά με τη φύση και τις δυνάμεις της, αλλά θαυμάζει και λατρεύει κάποια ύπαρξη που είναι ανώτερη της φύσεως. Δεν άργησε να αντιληφθεί ότι κάθε δύναμη είναι ηθική πνευματική, ότι το σπουδαιότερο γι' αυτόν είναι η γνώση του καλού και του κακού, η αντίληψη των ηθικών καθηκόντων.

Σε σχέση με όλα τα μυθικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην EDDA χρειάζεται να επιμένουμε περισσότερο απ' όσο προηγούμενα, στο γεγονός ότι αυτά ανήκουν κατά πάσα πιθανότητα σε μεταγενέστερη εποχή.

Ανάμεσα στα σκιώδη θέματα της EDDA, ανάμεσα σ' όλους φανταστικούς μύθους και τις παραδόσεις στην ποιητική τους μορφή, η αρχική πίστη πιθανότατα συγκεντρωνόταν στις βαλκύρες και στην αίθουσα του ODIN, στην αδυσώπητη ειμαρμένη.

Η ανδρεία υπολογιζόταν σαν η σπουδαιότερη αρετή:

Οι βαλκύρες ήταν οι νύμφες του θανάτου, η άτεγκτη ειμαρμένη, που κανείς δεν μπορεί να αποφύγει η να καλοπιάσει και η οποία διέπει την ζωή και τον θάνατο. . . .

Η αδυσώπητη ειμαρμένη είναι η βάση της ζωής κάθε ανθρώπου, είναι η ύλη με την οποία δημιουργεί ολόκληρο το οικοδόμημα των σκέψεών του. Οι βαλκύρες καλούν τους γενναίους υιούς αίθουσες του Οδίν. Μόνο οι ταπεινοί και οι δουλοπρεπείς απωθούνται στα σκοτεινά ενδιαυτήματα της Έλας, θεάς του θανάτου.

Πιστεύουμε ότι αυτή η αντίληψη υπήρξε η ψυχή ολόκληρης της πίστεως του Βορρά. Οι άνθρωποι εκείνοι είχαν καταλάβει ότι η ανδρεία ήταν απαραίτητη, ότι ο Οδίν θα περιφρονούσε και θα απέπεμπε δίχως οίκτο κάθε θνητό που δεν θα είχε θάρρος.

Σ' αυτή την αντίληψη υπάρχει ένα υγιές ηθικό στοιχείο. Η ανδρεία είναι καθήκον που επιβάλλεται σε κάθε εποχή. Ακόμη και σήμερα η μη υποταγή στο φόβο θεωρείται πρώτιστο καθήκον του αληθινού άνδρα. Καμμιά πράξη μας δεν πρέπει να εξαρτάται από το ταπεινό αυτό συναίθημα. Αυτός που ενεργεί κάτω από το κράτος του φόβου είναι δουλοπρεπής, ψεύτης. Οι σκέψεις του είναι ψεύτικες, οι πράξεις του βεβιασμένες. Σκέπτεται σαν δούλος, ενεργεί σαν άν-

αγδρος.

Η ανδρεία των αρχαίων κατοίκων του Βορρά είναι δίχως αμφιβολία άγρια. Ο SNORRO λέγει, ότι όταν κανείς δεν πέθαινε στο πεδίο της μάχης αυτό το θεωρούσαν ντροπή και αθλιότητα. Απο την στιγμή που άρχιζε να διαφαιίνεται ο ερχομος του φυσικού θανάτου, οι άνδρες του Βορρά, αυτοτραυματίζονταν με την ελπίδα ότι θα αντιμετωπίζονταν απο τον ODIN σαν γενναίοι πολεμιστές.

Γέροντες Βασιλείς, την στιγμή που παρέδιδαν την τελευταία τους πνοή, μεταφέρονταν πάνω σε πλοίο στο οποίο οι υπήκοοί τους έβαζαν φωτιά.

Το πλοίο φερόμενο απο τα κύματα γινόταν μέσα σε λίγη ώρα παρανάλωμα της φωτιάς. Με τόν τρόπο αυτό η μεν τέφρα του γέρου ήρωα σκορπίζόταν στα νερά η δε ψυχή του ανέβαινε αιών ουρανό.

Άγρια αιμόφυρτη ανδρεία, αλλά άξια θαυμασμού στο είδος της. Η ψυχή των Βασιλέων εκείνων της θάλασσας συνταρασόταν απο μια αχαλίνωτη ακαταδάμαστη δύναμη. . . .

Ορισμένες άγριες προφητείες όπως η VOLUSPA σαν παράδειγμα στη παλαιότερη EDDA είναι πολύ σοβαρές και σιβυλλικού είδους. Τα σχετικά με την κοσμοθεωρία του Βορρά αποσπάσματα του GRAY ανταποκρίνονται στην αλήθεια των πραγμάτων λιγότερο απ'ότι τα σχόλια του POPE για τον Όμηρο. Δεν πρόκειται για ένα τετράγωνο σκοτεινό ανάκτορο φτιαγμένο απο κομμάτια μαύρου μαρμάρου, ανάκτορο που σκορπίζει τρόμο και φρίκη γύρω του όπως θα ήθελε ο GRAY. Οχι είναι αλάξευτο οικοδόμημα όπως οι βράχοι του Βορρά και οι έρημοι των πάγων. Μέσα όμως σ'αυτούς τους αλάξευτους βράχους και τις Ερήμους βλαστάνουν άνθη εγκαρδιότητας και ανυπόκριτης απλότητας. . . . Η εύρωστη ψυχή του Βορρά δεν υψώνεται σε τραγικά ύψη. Δεν είχε καιρό να τρέμει. Είναι επιβλητική η υγιής απλότητα των ανθρώπων εκείνων, η φιλαλήθεια και η ευθύτητα της αντιλήψής τους.

Ο THOR θυμώνει διακατεχόμενος απο εκείνη τήν οργή που χαρακτηρίζει τους άνδρες του Βορρά "αρπάζει το πελέκι του και το σφίγγει μέχρι να σπάσουν τα δάκτυλά του!" Απο την άλλη ανυφέρονται σκηνές οίκτου, αλλά οίκτου ευγενικού.

Ο Μπαλντέρ "ο λευκός Θεός", ο ωραίος και καλοκάγαθος είναι ο Θεός του Φωτός. Ολόκληρη η φύση παρέχει σ'αυτόν φάρμακα, αλλά ο Μπαλντέρ πεθαίνει. Η μητέρα του θανόντος Θεού FRIGGA στέλνει τον HERMODER για να ζητήσει η μάλλον να δει το αγαπητό της παιδί.

Εννιά ημέρες και εννέα νύκτες περιπλανάται ο HERMODER μέσα σε σκοτεινές αβύσσους.

Όταν τέλος έφτασε στη γέφυρα με το χρυσό θόλο, ο φύλαξ του λέγει: "Ο Μπαλντέρ πέρασε απ'εδώ, αλλά είναι ακόμα πολύ μακρῶ το βασίλειο του θανάτου, πολύ μακρῶ το Βασίλειο του θανάτου, πολύ μακρῶ πρὸς την διεύθυνση του Βορρά".

Ο HERMODER μπαίνει τρέχοντας στο Βασίλειο των νεκρών, στο ανάκτορο της Έλας. Εκεί βλέπει τον Μπαλντερ να του απευθύνει το λόγο. Ο Μπαλντέρ δεν μπορεί να ξαναδεί τις ημέρες του φωτός. Αδυσώπητη ειμαρμένη. Η Έλα αρνείται να τον αποδώσει στον ODIN η σε οποιονδήποτε

άλλο θεό.

Ο ευγενικός και ωραίος
Η σύζυγός του θέλει
υγάρι ποθεί να με
δακτυλίδι του στον
νθύμιο.

Το θάρρος είναι πηγή
ροχής αρετής. Η ανδρεία
είναι υψυαλές γνώριμα
της πνευματώδους πύξης
μέσα απο δεσμούς φιλίας
πιστεύει ότι η καλή
να συνοδεύεται απο
αυτό το θεό παίζουσαν
ρηνικών έργων*φίλοι
των χειρονακτικών
περιφρονει την πεζή
τον πολυπράγμονα Θεό
στα φρικτά αυτά τέλη
θολογική παράδοση

Όπως είδαμε
HYMIR μέσα στο σκοτεινό
Ο τεράστιος γίγαντας
κεραυνοβόλα μάτια,
απο άγρια μάχη αρπάζει
οι λαβές του καζανιού
αποτελεί θέμα ενος
Αυτός λοιπόν είναι ο
γους κριτικούς πα
Το προαιώνιο αυτό
των γιγάντων.

Το πνεύμα που δημιούργησε
μαγικά σανδάλια το
το κοφτερό ξίφος ε
Ο HYNDE ETIN και ο
ασματα, είναι παιδι

άλλο θεό.

Ο ευγενικός και ωραίος θεός καταδικάζεται να μένει για πάντα στο Βασίλειο του σκότους. Η σύζυγός του θέλει να τον ακολουθήσει στον Άδη συνειδητά και αυτοκτονεί. Το τρυφερό ζευγάρι ποθεί να μένει ενωμένο αιώνια μέσα στο Βασίλειο των σκιών. Ο Μπαλντέρ στέλνει το δακτυλίδι του στον ODIN και η σύζυγός του η NANNA, τη δακτυλήθρα της εις τη FRIGGA σαν ενθύμιο.

Το θάρρος είναι πηγή και του σίκτου είναι πηγή της αλήθειας, κάθε μεγαλείου και κάθε υπέροχης αρετής. Η ανδρεία της ψυχής του Βορρά είναι στις κύριες γραμμές της επιβλητικής. Δεν είναι υψωμένος γνώρισμα ευγενικής ευρωστίας λέγει ο Γερμανός ποιητής UHLAND συγγραφέας της πνευματώδους περιπέτειας του THOR, το ότι η καρδιά του Βορρά συνδέεται με του THOR μέσα από δεσμούς φιλίας; Το ότι τρέμει μπροστά στις τρομερές βροντές αλλά που παράλληλα πιστεύει ότι η καλοκαιρινή θερμότητα, το ωραίο ενεργητικό καλοκαίρι χρειάζεται και θέλει να συνοδεύεται από βροντές και αστραπές. Οι Βόρειοι αγαπούν τον THOR και το σφυρί του. Μ' αυτό το θεό παίζουν. Ο THOR εκπροσωπεί και την καλοκαιρινή θερμότητα είναι ο θεός των ειρηνικών έργων φίλος των γεωργών. Πιστός του φίλος και σύντροφος είναι ο THIALFI, ενσάρκωση των χειρονακτικών έργων. Αλλά και αυτός ο THOR κάνει κάθε είδους χειρονακτική εργασία. Δεν περιφρονεί την πεζή απασχόληση.

Συχνά συναντούμε αυτόν τον πολυπράγμονα θεό στο Βασίλειο των JOTUN των γιγάντων. Τον βλέπουμε να πολεμά ενάντια στα φρικτά αυτά τέρατα, να νικά, να δαμάζει και να τιθασσεύει τούς γίγαντες. Σ' αυτή τη μυθολογική παράδοση υπάρχει αρκετή δόση χιούμορ.

Όπως είδαμε παραπάνω ο THOR πηγαίνει στη χώρα των JOTUN για να ζητήσει το καζάνι του HYMIER μέσα στο οποίο οι θεοί θα κατασκεύαζαν μπύρα.

Ο τεράστιος γίγαντας, από την καφετιά γενειάδα του οποίου κρέμονται κομμάτια πάγου, έχει κεραυνοβόλα μάτια, που μπορούν να γκρεμίζουν οπύλους μόνο με την λάψη τους. Ο THOR ύστερα από άγρια μάχη αρπάζει το καζάνι και το βάζει ανάποδα πάνω στο κεφάλι του, με αποτέλεσμα οι λαβές του καζανισού να φτάνουν μέχρι τα πόδια του. Για τους σκάλδους του Βορρά, ο THOR αποτελεί θέμα ενός εγκάρδια αστείου παιχνιδιού,

Αυτός λοιπόν είναι ο γίγαντας HYMIER, του οποίου τα κοπάδια είναι σύμφωνα με τούς μυθολόγους κριτικούς πα ICEBERGS, οι παγετώνες. . .

Το προαιώνιο αυτό έργο του Βορρά δεν υπάρχει πλέον, Ο THOR μεταμορφώθηκε στον JACK φονιά των γιγάντων.

Το πνεύμα που δημιούργησε εκείνο το έργο είναι ακόμα ζωντανό . . . Ο φτωχός JACK με τα μαγικά σανδάλια του του έδιναν στα πόδια του ιλιγγιώδη ταχύτητα, με τη μαύρη περιβολή και το κοφτερό ξίφος είναι μια από τις παραφυσίες εκείνων.

Ο HYNDE ETIN και ο RED ETIN κατά μεγαλύτερο λόγο, που και οι δυο αναφέρονται στα σκοτεινά ασμάτα, είναι παιδιά των χιονοσκεπασμένων πεδίων του Βορρά.

Ο ΕΤΙΝ είναι προφανώς JOTUN, γίγαντας.

Ο Αμλετ του Σαίκσπηρ είναι επίσης παραφύδα του ίδιου παγκόσμιου δένδρου. Ο Αμλετ πιθανότατα είναι πρόσωπο μυθικό, η δε τραγωδία του δηλητηριασθέντος πατέρα του είναι μύθος του Βορρά.

Ο γέρος SAXO κατά τη συνήθεια του μετέτρεψε τον μύθο σε ιστορία και ο Σαίκσπηρ στην γνωστή τραγωδία.

Στά τραγούδια του Βορρά υπάρχει δίχως αμφιβολία η αλήθεια, αλήθεια σύμφυτη και αιώνια, επιβλητική μεγαλοπρέπεια στην οποία οφείλεται και η μέσα από την προφορική παράδοση διάδοση τους μέσα από τους αιώνες.

Τα τραγούδια αυτά δεν αποκαλύπτουν μόνο τα μεγαλειώδη διαγράμματα υλης και μάζας, αλλά και το αρχέγανο μεγαλείο της ψυχής. . . .

Μια από τις περιπλανήσεις του THOR στο Ουγκάρτ - κύριο κέντρο των JOTUN - είναι σημαντική υπό την παραπάνω άποψη.

Ο THOR συνοδεύεται από τον LOKE και τον THALFI. Υστερα από πολλές και διάφορες περιπέτειες, μέσα σε πεδιάδες, άγριους τόπους, κοιλάδες, δάση, φθάνουν τέλος στη γή των γιγάντων. Μέσα στο λυκόφως διακρίνουν ένα οικοδόμημα και όταν η πόρτα που αποτελούσε μέρος του όλου οικοδομήματος άνοιξε, μπήκαν μέσα. Ήταν μιά απλή κατοικία, μιά μεγάλη αίθουσα. Ο THOR, ο LOKE και ο THIALFI εγκαταστάθηκαν στη μεγάλη αίθουσα. Ξαφνικά, την ώρα της ανατολής του ηλίου ακούσθηκε τρομερός θόρυβος. Ο THOR άρπαξε το σφυρί του και όρμησε προς την πόρτα επιτιμηστικά για άμυνα και επίθεση. Οι σύντροφοί του πανικόβλητοι άρχισαν να τρέχουν δεξιά και αριστερά, ζητώντας καταφύγιο μέσα στην αχανή αίθουσα. Τελικά βρήκαν ένα μικρό θάλαμο και εκεί κρύφτηκαν.

Ο THOR, αν και ήταν πρόθυμος για μάχη, δεν χρειάστηκε να πολεμίσει γιατί εξακριβώθη με τον ερχομό της αυγής ότι ο θόρυβος δεν ήταν άλλο από τον ρόγχο του τεράστιου αλλά αγαθού γίγαντα που κοιμόταν μακάρια. Ο γίγαντας αυτός ήταν ο SKRYMIR. Εκείνο που ο THOR και οι σύντροφοί του νόμιζαν σαν κατοικία του δεν ήταν βέβαια κατοικία του SKRYMIR αλλά το γάντι του που ήταν πεσμένο στο χώμα.

Η πόρτα ήταν το ανοιγμά του και ο μικρός θάλαμος στον οποίο είχαν καταφύγει έντρομοι ο LOKE και ο THIALFI ήταν το μικρό του δάκτυλο. Βέβαια οι κινήσεις του γίγαντα φάνηκαν πολύ ύποπτες στον THOR, ο οποίος απεφάσισε να βάλει τέλος στην κατάσταση φωνεύοντας τον γίγαντα. Στην συνέχεια άρπαξε το σφυρί του και χτύπησε μ' αυτό τον SKRYMIR με τόση δύναμη, που θα μπορούσε να διαλύσει βράχο.

Ο γίγαντας όμως από το χτύπημα ξύπνησε απλά και αφού έτριψε λίγο το μάγουλό του είπε: "Τι ήταν αυτό που έπεσε πάνω στο προσωπό μου; Ασφαλώς κάποιο φύλλο."

Ο THOR τότε ξανακτύπησε με μεγαλύτερη δύναμη αλλά ο SKRYMIR ψιθύρισε: "Τι ήταν πάλι αυτό;

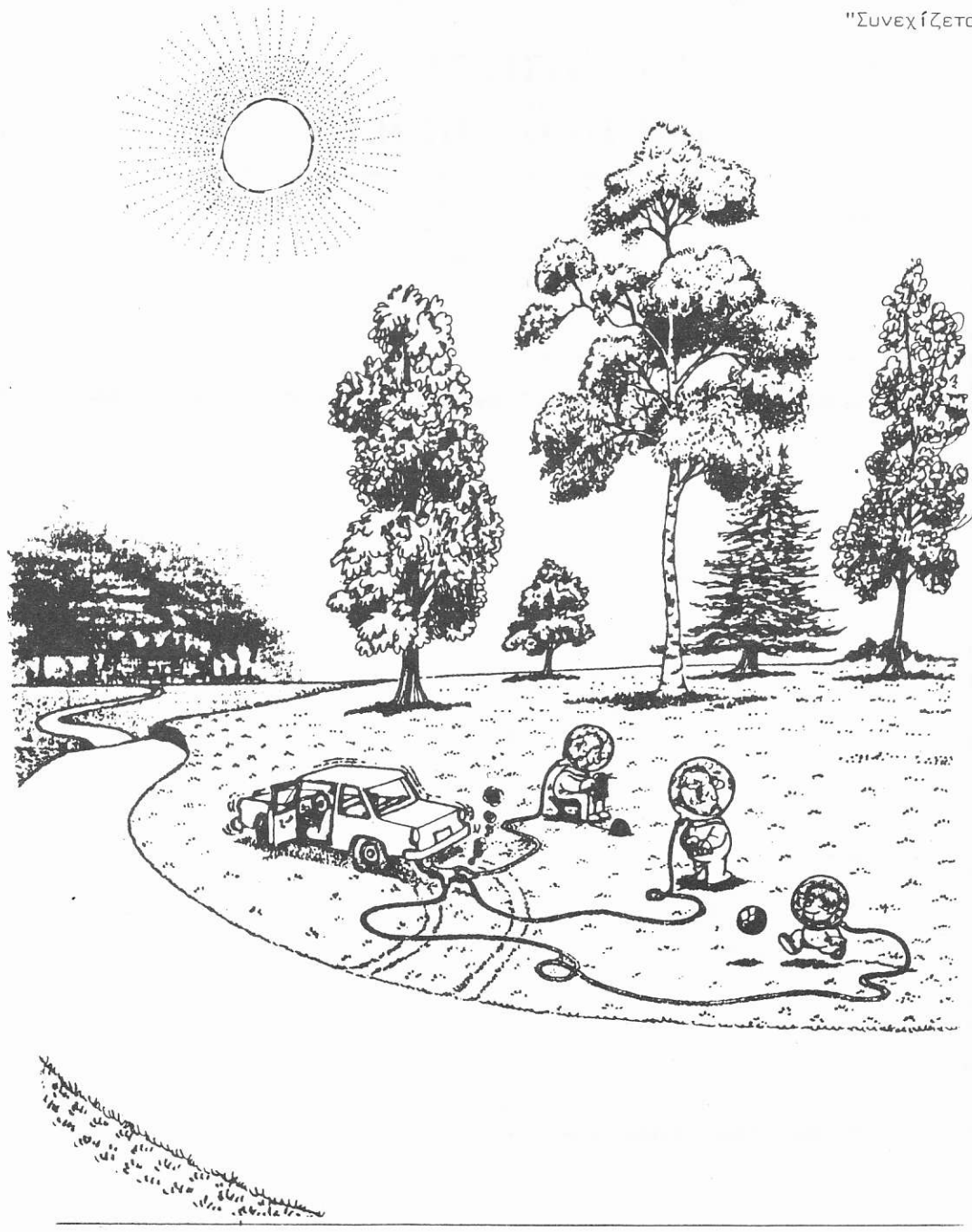
Κόκκας άμμου;" "Τό
χέρια με τρομερ
γιά μιά στιγμή
θία, που με φιλο

Handwritten notes in the bottom right corner, including the word "ΕΠΙΛΟΓΗ" and other illegible scribbles.

Κόκκας άμμου;"Τότε ο THOR έδωσε και τρίτο χτύπημα,σφίγγοντας το σφυρί του με τα δύο του χέρια με τρομερή δύναμη πάνω στο πρόσωπο του SKRYMIR.Αλλά ο τεράστιος γίγαντας διέκοψε για μία στιγμή τον ρόγχο του και είπε:"Φαίνεται ότι υπάρχουν πάνω στο δένδρο αυτό στρουθία,που με φιλοδώρησαν με κάποια ρευστή ουσία. . . ."

"Συνεχίζεται"

πιθανό-
 θος του
 την γνω-
 ώνια,επι-
 διάσωση
 ,αλλά
 σημαντική
 ρες περι-
 γάντων
 του όλου
 Ο THOR;
 λής του
 όρτα ε-
 ριά και
 ο και
 η με τόν
 θού γί-
 σύντρο-
 ντι του
 μοι ο
 αν πολύ
 γίγαντα.
 ου θα
 ίπε:"Τι
 ι αυτό;

από το κτίριο της Ασφάλειας είχε συλληφθεί τρεις μέρες πριν, ενώ από το κελί του στη Γλυφάδα και έτοιμα ήταν τα στοιχεία για να τον οδηγήσουν στην Αρσενία να τον συγκαταστήσει.

... ότι σε κελί... έφραξε να σηκωθεί... ότι κατά τις ερωτήσεις για την απελευθέρωση του δικαστικού μέγαρου είχε αποκαλύψει ένα ολόκληρο τμήμα της αργαίας εκπομπής Σπηλιώτη του Πελαγιά με καταστάματα, διοργανώσεις και αποθήκες, όπως εγκαταλείφθη.

... σε όλη το στήμα του ομοσπονδίου... ακήκη και στο πρόσφατο... Η τακτική αστυνομία συνέλαβε τους δράστες... Διηγήθηκε ο ακούσιος... αλλιώς δύο τρεις φερέλλιδες... πέρασαν για καφέ από το τμήμα και ξεγύσπησε!

... που ήταν για να... γίδους «προστασία» προσφί... ρων ορισμένα όργανα του... στα μαγαζιά... - Με την άσπρη, που κυκλοφορεί... αφέρεα... κούφια στο ηφαί, έχουν κάνει τίποτα;

Νοσοκομείο που έχει... καταδικαστεί για τη... δολοφονία του τότε... πρόεδρου της Εταιρείας... Ελλήνων Λογιστών θαν... Διοριστούλου... Πρωτόδικα ο Νοσοκομείο είχε... καταδικαστεί σε ισόβια.

τοποθετή... σπύροδρο... Τις δούδες... τοποθέτη... «Ρ.Κ.Κ.»

Ακόμη, στη... αναφέρεται... της περιοχής... Ερούχ με... με Κουρού... -αυτονομία... να την εγκα...

□ Ανακόνη... έλεγχος 117... επιμελοφίας... και στην ΑΓΡΕ... PROMET και... προδραματι...

Για να απολυ... μέγα μπαζο... τα... «ελο να δε...

■ «Εβγαλε τα... σποφας... Εόλη... τραγανίτες... πεντε στην καθ...

... «κακούργους»... εριέ και κεινο... γουστάρει τον ο... και δεν λέει όχι...

Και τυφλά να χε... τοποίονα, κ.α... Διο μέρες αρμό... Σκελασίου - ει... αλθέια... Διοχρ... πω με έντρα...

Νεοναζι και φασίστες ζύπνησαν πάλι, μετά από δέκα χρόνια ύπνου

Το «Αντίδοτο»... και το δηλητήριο

ΕΙΝΑΙ γνωστό. Νεοναζι και φασίστες είναι αργισά δικά δικά να σπυκνούν και πάλι κερνά στην Ελλάδα, θυμίζοντας ετοιχίες προ δεκαετίας, όταν ως ασυδοκούν οι Νασιούλδες κ. Πάνηρης με την «4η Αιγυπτίση» κ. κείνα τα περιεργά διόμοιωματα που κοιλούσαν απίστευτα θάυματες μαζί με τον Αδόφο στα 1945...

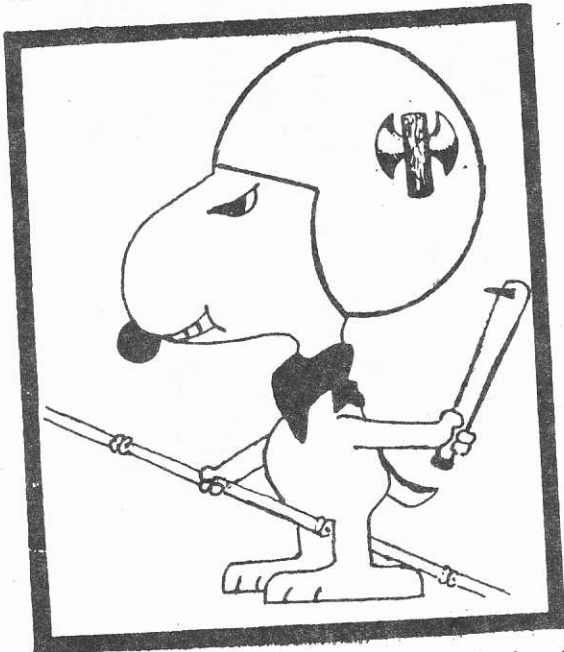
Στα πενήντα πον' από δύο μήνες κυκλοφόρησε ένα περίεργο πολυγραφημένο έντυπο, το «Αντίδοτο». Προκαλεί για νεοναζιστική εκδοχή και παράλληλα αντι-εβραϊκή. Στις σελίδες του παρουσιάζονται απίστευτα ακραία εθνικισμολογία τόσο για την «γνήσια δημοσία τάξη» (αυτή του κέρου: Δροσογιάννης...) όσο και για τις σχέσεις με τους γίους. Από τις σελίδες του παρακλαίνονται διεφθίνεις και εβραϊσμοί νεοναζιστικών και φασιστικών οργανώσεων και εντύπων τον εξωτερικού με τις οποίες εκδότης καλεί τους αναγνώστες να επικοινωνήσουν.

Αλλά το πιο ενδιαφέρον στοιχείο είναι το γεγονός πως υπάρχει αντιστοιχία και μια «Μικρή Αγγέλια» που λογικά θα έπρεπε να έχει κινήσει την προσοχή των αγών. Μ' αυτήν προσκαλούνται οι ομοϊδέατες να μεταβούν ή να γράψουν στη Δεμασκό, προκειμένου να κληθούν και να εκπαλιετούν στο αντάρτικο και τη χηρήση άλλων, με σκοπό να πολεμήσουν εναντίον του... Ιεραήλ. Μ' άλλα λόγια να συνεχίσουν το ευγενές έργο των απτόφορων του μάλις αποθανόντος: Ροινοταίφ Εξ και άλλων τινών απηλασσομένων.

Το έντυπο έχει όνομα εκδότη και διεύθυνση στην Ηλιούπολη. Κι όμως δεν πρέπει το πρόγραμμα να απείθει έτσι στην τύχη. Γιατί τις τελευταίες ημέρες στο κέντρο

Αγαπητέ κ.Κακαουνάκης.

Το σχόλιο που δημοσιεύθηκε στο "ΚΑΛΑΜΙ" στις 3/9/87 μ'είτιτλο: Τό "Αντίδοτο". . . καί τό δηλητήριο, τό αντιμεταπίσαμε μέ εύθυμη διάθεση καί αρκετή δόση χιούμορ.

Τό πρόβλημα όμως είναι ότι δεν μπορούσαμε νά πείσουμε τόν κόσμο μας ότι δεν υπήρξε προσουενόηση, πολύ περισσότερο δε ότι δεν επρόκειτο για πληρωμένη διαφήμιση. Περιττό να σου πούμε ότι ύστερα από αυτά η κυκλοφορία τού εντύπου αυξήθηκε, ο Κασόγκι επέβηκε κεφάλαια, οι μεγαλύτερες εφημερίδες της Ευρώπης και τής Αμερικής ασχολήθηκαν μαζί μας και οι ξένες μυστικές υπηρεσίες δεν προλαβαίνουν να μάς κλείνουν ραντεβού. Υστερα από αυτό τόν πρόλογο είναι ώρα να πούμε δύο τρία πράγματα σοβαρά πάντα σε σχέση με το σχόλιο που εμφανίσθηκε στο έντυπό σου.

Αρχικά είμαστε ανοικτοί στη κριτική είτε θετική είναι αυτή, είτε αρνητική. Δεχόμαστε ότι ο καθένας μπορεί να λέει για μάς - καλόπιστα βέβαια - ότι θέλει. Δεχόμαστε αν θέλεις καί το θεσμό τής ετικέτας. Η ετικέτα στο "μπουκάλι" για μάς φίλε Κακαουνάκη δεν έχει τήν παραμικρή σημασία γιατί ε-

μείς καί μάς
Ο Χαρακτηρι
το πείς Νεο
περιοδικό μ
συμπαιγνία
ακόμη κάποι
Ας δούμε ό
πεις τόν Υ
νη πράξη πο
Τάξης καί
βρήκατε γρ
πεμβαίνει
Μήπως τα έ
Για αυτά τ
για τήν εν
υποχρέωση
Στό πρώτο
καί καυτη
Στό δευτε
κριση ανά
Στό τρίτο
και προτε
Στό τέταρ
ΕΖΡΑ ΡΟΥ
τωπίζετα
Στό πέμπ
πρέπει ν
τμήμα εν
μηγη - έ
κλερ κα
Αυτές ε
Τέλος α
Μουσοσλ
Δέν ξέρ
πού άλλ

τοποθεσία
απόρροο
Τις δομές
τοποθετή
«Ρ.Κ.Κ.»
Ακόμη, στη
αναφέρεται
της περιοχή
Ερούχ, μετά
με Κουρδού
-αυτονομια
να την εγκλι
 Ανακοίνω
έλεγχος σε 117
επιχειρήσεις,
και στην ΑΓΡΕ
ΠΡΟΜΕΤ και τ
προβληματικ
Για να απολαύ
μεγα μπασίλο
τα... «έλενο δι
 «Εβγαλε τα
στο φως. Εδήλ
τραγανίζει το
πεντε στην καθ
«καμουράδες»
ερίξε και κενό-
γουσάρε τον α
και δεν λείπει
Και τυφλό να χε
Τσιτσιλίνα, κι α.
Δύο μέρες οργα
Στακκαλαρίου - ει
αλήθεια; Δύο χρό
παι με αντρο.

μείς και μόνο εμείς καθορίζουμε την ποιότητα του περιεχομένου.

Ο Χαρακτηρισμός σου ότι το περιοδικό είναι νεοναζιστικό μας είναι αδιάφορος. Μπορείς να το πεις Νεοναζιστικό, Φασιστικό, Μαρξιστικό, Αναρχικό. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι το περιοδικό μας δεν ταυτίζεται με τις διεθνιστικές ιδέες του συρμού, ούτε συμμετέχει στην συμπαιγνία που έχει σαν στόχο την γελοιοποίηση αυτών των λίγων ηθικών αξιών που χαίρουν ακόμη κάποιας γενικής εκτιμήσεως.

Ας δούμε όμως μαζί τις επικίνδυνες αυτές αντιλήψεις μας για τις όποιες μάλιστα προτρέ- πεις τον Υπουργό Δημόσιας Ταξής να ασχοληθεί. (Αλήθεια από πότε μια υποτιθέμενη αξιόποι- νη πράξη που γίνεται μέσα από κάποιο έντυπο πρέπει να απασχολεί τον υπουργό Δημόσιας Τάξης και όχι έναν εισαγγελέα; Μέ λίγα λόγια κ.Κακαουνάκη μου σε ποίο ποινικό κώδικα βρήκατε γραμμένο ότι όταν κάποιος γράφει κάτι που δεν συμφωνεί με σένα θά πρέπει να ε- πεμβαίνει ο Χωροφύλακας και όχι έστω ο δικαστής;

Μήπως τα έχεις μπερδέψει λίγο τα πράγματα;)

Για αυτά τώρα που μας καταλογίζεις αναφορικά "με τις απόψεις αρκετά επικίνδυνες τόσο για την εγχώρια τάξη, όσο και για τη σχέση με τις τρίτες χώρες, θεωρούμε ότι έχουμε υποχρέωση να σου ξεσκονίσουμε λίγο τη μνήμη.

Στό πρώτο μας τεύχος προβάλαμε τον καταλυτικό ρόλο του πολιτικού στρατιώτη διανοούμενου και καυτηριάσαμε την σοσιαλιστική και αστική επιδειξιμανία.

Στό δευτερο τεύχος καταδικάσαμε την χρήση των ναρκωτικών και αρνηθήκαμε οποιαδήποτε διά- κριση ανάμεσα στα λεγόμενα "μαλακά" και "σκληρά".

Στό τρίτο τεύχος αναφερθήκαμε στις βασικές αναχρονιστικές ατέλειες του Ποινικού Κώδικα και προτείναμε κάποιες λύσεις ανάμεσα στις οποίες και την επαναφορά της θανατικής ποινής.

Στό τέταρτο τεύχος παρουσιάσαμε ένα αφιέρωμα για το μεγαλύτερο ποιητή του 20^{ου} αιώνα τον EZRA POUND και κλείσαμε με μια σύντομη αναφορά στον ιστορικό Φασισμό έτσι όπως αντιμω- τωπίζεται σήμερα από τους διανοούμενους της Αριστεράς.

Στό πέμπτο τεύχος προβάλαμε την αξίωση ότι ένα κράτος που σέβεται τον εαυτόν του δεν πρέπει να διαθέτει ούτε ένα άνεργο πολίτη και επιμείναμε στο αξίωμα: "Τίμιος μισθός σε τμήμα εργασία". Οι κύριες αυτές τοποθετήσεις μας - νεοναζιστικές κατά τη δική σου εκτί- μηση - διανθίστηκαν με μεταφράσεις κειμένων μεγάλων διανοητών όπως ο Καρλάυλ, ο Σπένγ- κλερ και ο Εβόλα.

Αυτές είναι λοιπόν οι επικίνδυνες ιδέες; Και αν ναι για ποιόν;

Τέλος αναφορικά με το σήμα του περιοδικού μας που είναι γνωστό από τους Φασίστες του Μουσσολίνι, (!) έχουμε να κάνουμε ορισμένες παρατηρήσεις.

Δεν ξέρουμε βέβαια αν εσυ πρωτοείδες τη λάβρυ στο σκουφί κάποιου Φασίστα - από την στιγμή που άλλοι είδαν τον Χιτλερ να ρουφά αίμα από τις καρωτίδες των θυμάτων του και η Αθανα-

σια του Αιγάλεω βλέπει συστηματικά οράματα όλα πλέον είναι πιθανά.Γιά μάς όμως η λάβρις γνωστή από τόν Ομηρο σάν όπλο τών Αχαιών καί τών Τρώων,γνωστή από τόν Ηρόδοτο σάν όπλο τώμ Σκυθών καί τών Αμαζόνων,γνωστή από τόν Ξενοφόντα σάν όπλο τών Αρμενίων,είναι σύμβολο περισσότερο θρησκευτικό παρά Βασιλικό,περισσότερο σύμβολο τής τάξεως των Θυοσκόπων, παρά κοσμικών Βασιλέων.Δέν χρειάζεται να επιμείνουμε περισσότερο.

Φίλε Κακαουνάκη

Μπορείς να γράψεις για μάς όπι θέλεις.Μπορείς ακόμα ελεύθερα να ζητήσεις επεξηγήσεις μπορείς ακόμα καί να γραφτής συνδρομητής στό περιοδικό..

Αυτά από μάς.Περιμένουμε νέα σου.

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

Υ.Γ. Στόν Ελευθερο Τύπο τής 9-10-87 υπάρχει μιά προειδοποίηση καί κάποιρ ερωτηματικό μέσα σε μαύρο πλαίσιο πού μάλλον αφορά,αν όχι εσένα,σίγουρα τούς συνεργάτες σου.Λές να είναι προβοκάτσια; Αν ναί τί κάθεται; Ευαισθητοποίησε τόν κ.Δροσογιάννη.

● **ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ, φασίστες και κομπλεξικοί του «Καλαμιού», κοιτάzte πρώτα το ποινικό σας μητρώο και μετά να γράφετε για άλλους... (Πόσοι από σας, αλήθεια, ήταν χαφιέδες της Ασφάλειας και της ΚΥΠ;).**

ΚΥΡ

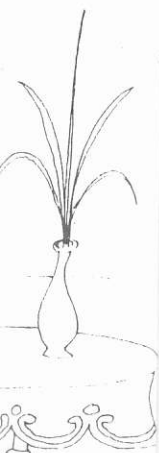
TELEX.
BO
του 1986
ρίων,υποσ
Η ποιινή πο
γεται δημ
ΑΕ
προσπαθού
Οπως αναφέ
χεία του α
ηβείας.
ΓΙ
που επίσης
ΜΕ
από 60 "εγ
ΠΑ
Βερολίγου,
όσυλο και
ναυς επιση
ΠΕ
"εγκλήματα
και γρονθο
παρουσία τ
τέ, ήταν ν
ΒΑ
μετέχουν σ
Ισως στο ε
ΜΙ
ες της Νέα

ως η λάβρις
το σαν όπλο
είναι σύμβο-
θουσκόπων,

ξηγήσεις

Q
ωτηματικό
σου.Λές να

ΕΥΡ!
ΑΙΑ

TELEX. . . TELEX. . . TELEX. . . TELEX. . . TELEX. . . TELEX. . . TELEX. . . TELEX. . .

ΒΟΝΝΗ: Ο εν αποστρατεία στρατηγός OTTO ERNST REMER φυλακίσθηκε στις 26 Νοεμβρίου του 1986 στο KEMPTEN (πόλη της Δυτ.Γερμανίας) γιατί αρνήθηκε την ύπαρξη των θαλάμων αερίων, υποστηρίζοντας ότι είναι προπαγάνδα των συμμάχων.

Η ποινή που του επεβλήθη ήταν 3μήνες φυλάκιση και 1000μάρκα χρηματικό πρόστιμο. Αυτό λέγεται δημοκρατία.

ΑΒΑΝΑ: Ένας αντικαστρικός καθηγητής δολοφονήθηκε από την αστυνομία την ώρα που προσπαθούσε να καταφύγει στην πρεσβεία της Βενεζουέλας. (Όπως αναφέρουν οι διάφορες διπλωματικές αντιπροσωπείες, ο καθηγητής (που τα υπόλοιπα στοιχεία του αγνοούνται) πυροβολήθηκε την ώρα που προσπαθούσε να πηδήξει τα κάγκελα της πρεσβείας.

ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΚ: Ιδρύθηκε στην Πρετώρια (Ν.Αφρική) η πρώτη σιωνιστική οργάνωση που επίσημα είναι αντίθετη του APARTHEID (LECTURES FRANCAISES 1986).

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ: Μια ειδική επιτροπή της Αυστραλιανής Κυβέρνησης δήλωσε ότι περισσότεροι από 60 "εγκληματίες πολέμου" ζούν στην χώρα τους.

ΠΑΡΙΣΙ: Οκαθηγητής Χημείας HASSO MEINERT και μέλος της Ακαδημίας Επιστημών του Βερολίνου, μετά από ένα συνέδριο στο Παρίσι δεν επέστρεψε στην χώρα του ζητώντας πολιτικό άσυλο και όπως ο ίδιος δήλωσε: "οι σοβιετικοί χρησιμοποιούν ειδικά τους ανατολικογερμανούς επιστήμονες. . .".

ΠΕΚΙΝΟ: Στην πόλη Τιαντσίν κοντά στο Πεκίνο έγινε ένα από τα μεγαλύτερα φυλετικά "εγκλήματα". Πενήντα μαύροι φοιτητές που βρισκόταν σε μια καφετέρια δέχτηκαν την επίθεση και γρονθοκοπήθηκαν από Κινέζους φοιτητές. Οι "ντόπιοι" φοιτητές διαμαρτυρήθηκαν για την απουσία των μαύρων φοιτητών στα Πανεπιστήμια, γιατί το μόνο που έκαναν οι μαύροι φοιτητές ήταν να πειράζουν τις Κινεζοπούλες.

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ: Έγινε στην Ισπανία το πρώτο Συνέδριο των Αναθεωρητών, χωρίς όμως να συμμετέχουν οι πραγματικοί αναθεωρητές, CARLOS CABALLERO και AYNAT. Ίσως στο επόμενο συνέδριο να δούμε καλεσμένους τον Ντόναλντ Ντάκ και τον Σβέν Χάσσελ.

ΜΙΛΑΝΟ: Το AREA είναι ένα δημονιαίο Πολιτιστικό περιοδικό που ασπάζεται τις ιδέες της Νέας Δεξιάς.

CROACIA

ΓΙΑΝΝΗ ΣΟΡΩΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Wiking

VOLKSTRE
JUGENDBEWEGUNG

WIKING JUGEND

NKK

FNE-FANE

"ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ"
"ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112"

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

